

[Andreasen (Forsinge).]

være saadan, at de unge turde vove de Skillinger, som de havde faaet sammen-spæret, til de var en 18—19 Aar, for at faa den Undervisning, som er nødvendig for dem, for at de kan klare sig senere i Livet. Og naar de skal have denne Ud-dannelse, og særlig hvis de derefter skal et Aar eller et halvt eller trekvart, hvad det nu kan blive, i Militærtjeneste, saa kan man ikke forlange, at disse unge skal have samlet saa forfærdelig meget sammen, naar de skal til at tage fat paa egen Haand.

Jeg synes, man maa bøde paa disse Forhold. Jeg synes, det er saa ganske rigtigt, at denne Paragraf er blevet sat ind i Loven, fordi den netop saa afgjort siger dette, at naar det drejer sig om dygtige unge, naar man ved, det er unge, der har Lyst til at tage fat, og som har uddannet sig til at tage fat, saa kan man hjælpe dem med et billigt Etableringslaan, saa de kan komme i Vej og blive hjulpet navnlig i den mest vanskelige Tid, nemlig ved Starten.

Jeg vil haabe, at man for denne Para-grafs Vedkommende maa kunne blive enig i det kommende Udvalg. Jeg kan heller ikke forstaa, hvorfor man ikke skulde kunne blive det. I Loven om den sønder-jydske Udstykning er der jo Bestemmelser, hvorefter man kan yde Ansøgerne i Søn-derjylland Etableringslaan, og disse Be-stemmelser har om ikke den samme Form som den her foreliggende Paragraf, saa dog de samme Virkninger.

Der er blevet talt saa meget om, at vi skulde bringe Overensstemmelse til Veje mellem Lovgivningen i Sønderjylland og Lovgivningen for det gamle Land, og jeg kan ikke forstaa, hvorfor der paa det Om-raade, vi her taler om, skal være nogen Forskel; for hvad enten man er mindre velstillet i Sønderjylland, eller man er mindre velstillet i det gamle Land, er det lige nødvendigt, at man bliver hjulpet, og det er jo en Hjælp, der stilles Forslag om her. I øvrigt er der jo om hele dette Forhold mange Bestemmelser, men jeg skal ikke komme ind paa dem ved denne Lejlighed.

Afsnittet om Oprettelse af mindre Landbrug paa Jorder i Kommunerens Eje skal jeg ligeledes gaa hurtigt hen over, fordi hele dette Afsnit i allerhøjeste Grad falder sammen med det, der handler om Jord i Statens Eje. Det er desuden Forhold, der er blevet drøftet saa tidt; nu foreslaas det blot, at Kommunerne kan gaa i Statens Sted.

Jeg kommer derefter til Afsnittet om Oprettelse af mindre Landbrug paa privat indkøbt Jord, et Afsnit, der svarer til den saakaldte gamle Husmandslov. Den sidste ærede Taler sagde, at han ikke forstod, hvorfor der var stillet Forslag om et be-stemt Beløb af 7 500 Kr. til Indkøb af Jord, og han mente, det var noget helt nyt, man her var kommet ind paa. Jeg er nu ikke klogere end, at hver Gang den gamle Lov, der har været gældende fra 1899 til nu, har været fremme til Revision, er der blevet fastsat en lignende Bestem-melse; da Loven blev revideret den 1. Juli 1927, blev der ogsaa fastsat et Beløb af 7 500 Kr. Jeg forstaaar overhovedet ikke, at det ærede Medlem Hr. Ulrich kunde ud-tale sig om dette Forhold, som han gjorde, for det drejer sig her om den allerældste Udstykningsform, vi har her i Landet; den har været gældende hele Tiden og er gældende i Øjeblikket.

Der er kun en enkelt ny Bestemmelse i dette Afsnit, nemlig Bestemmelsen om Oprettelsen af Gaardmandsbrug paa ind-til 15 ha, hvor der kan gives Laan paa ind-til 30 000 Kr. Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen sagde om denne Bestemmelse i den højtærede Ministers Lovforslag, at den ikke var til at bruge. Det forstaaer jeg ikke. Saaledes som Paragraffen er formet, giver den netop store Muligheder for privat Udstykning.

Det var det ærede Medlem selv, der rejste Spørgsmaalet under Debatten i Fjor, og jeg sagde den Gang, at jeg gerne vilde være med til at gøre et Arbejde for, at der ogsaa blev taget Hensyn til den private Udstykning. Nu er der blevet taget Hen-syn til den, og jeg synes endda paa en gan-ske udmærket Maade, og saa kommer det ærede Medlem og siger, at saaledes som Lovforslaget er formet, er det ingen Nytte til, det kan ikke bruges.

Der er nu imidlertid ikke saa stor Forskel paa denne Paragraf og den tilsva-rende Paragraf i Venstres Lovforslag; der er den Forskel, at Venstre vil være med til at oprette Gaardmandsbrug paa indtil 20 ha, og at de vil sætte Jordkøbsprisen og de $\frac{9}{10}$ af Bygningernes Værdi som Grænse for Laanet. Jeg skal senere komme ind paa dette Forhold, som jeg finder meget uheldigt, for det kan netop være vanskeligt for Staten at gaa ind paa de Vilkaar. Efter den højtærede Ministers Forslag finder jeg imidlertid, der er skabt virkelig gode Vil-kaar for de unge Mennesker, der ønsker at oprette Gaardmandsbrug.

Og saa maa man huske paa, at de